

İslam Devleti'nin
Resmi Radyosu Olan Beyan Radyo
Aracılığı İle Yayınlanan

Şeyh Ebu Ali El-Anbari'nin ^{تَقَبَّلَهُ}
"İtaat Şirki" İsimli Ders Silsilesinin
Türkçe Tercümesi

شرك الطاعة

İtaat Şirki | 2. Ders

İslam Devleti'nin Resmi Radyosu Olan
Beyan Radyo Aracılığı İle Yayınlanan

Şeyh Ebu Ali El-Anbari'nin
(Allah Onu Kabul Etsin)

“İtaat Şirki”

İsimli Ders Silsilesinin Türkçe
Tercümesi

2. Ders

Bismillahirrahmanirrahim

Allah’a hamd olsun. O’nun Rasûlü’ne salât ve selam olsun.

Ey Allahım! Bize hakkı hak olarak göster ve ona tabi olmamız için bize yardım et. Batılı da batıl olarak göster ve ondan sakınmamız için bize yardım et.

Ey Allahım! Bize fayda verecek şeyleri bize öğret ve bize öğrettiklerinle bize fayda ver.

Ey Allahım! Bizi ilmimizle amel edenlerden kıl.

Ey Allahım! İlmimizi, seninle karşılaşacağımız günde bizim lehimize hüccet kıl ve onu bizim aleyhimize hüccet kılma ey merhamet edenlerin en merhametlisi!

Ey Allahım! Biz senden faydalı ilim, huşulu kalp ve belaya karşı sabırlı bir beden istiyoruz.

Ey Allahım! Amelimi salih ve senin için halis kıl. Ve o amelimde yarattıklarından hiç kimse için hiçbir pay kılma.

Rabbim göğsümü ferah kıl. Bana işimi kolaylaştır. Dilimdeki düğümü çöz ki sözümü anlasınlar.

Allah’ın lütfu ve minneti ile dün “İtaat Şirki” hakkında konuşmuştuk ve bu şirk türünün delilini zikretmiştik. Allah ﷻ Enam suresinde şöyle buyuruyor: **“Üzerine Allah’ın adı anılmayan (hayvan)lardan yemeyin. Çünkü bu fasıklıktır. Kuşku yok ki şeytanlar kendi dostlarına sizinle mücadele etmeleri için mutlaka vahyederler/fısıldarlar. Eğer onlara itaat ederseniz şüphesiz siz de müşriksiniz.”**¹

Allah’u Teâlâ’nın izni ile bugün, itaat şirkinin bölümlerinden her Müslümanın bilmesi gereken başka bir bölümü işleyeceğiz. Allah’ın izni ile üzerinde konuşacağımız bu bölüm, anayasa yazma komisyonu ile alakalı bir meseledir. Sen bilmektesin ki bu kelime dillerde alışkanlık haline gelmiş ve kulaklara aşına olmuştur. Bir komisyonun Irak’ta, başka bir komisyonun Mısır’da, diğer bir komisyonun Libya’da diğer bir komisyonun da Tunus’ta olduğunu görürsün. Bu komisyonun içyüzü nedir? Her Müslümanın bu komisyonun içyüzü hakkında bilmesi gerekenler nelerdir? Ve toplanıp insanların ve ülkelerin kendisiyle yönetildiği kanunlar ve anayasalar koyan bu kişiler hakkında şeriatın hükmü nedir?

Allah ﷻ’den yardım dileyerek derim ki: Müslüman kardeşim! Bilmen gerekir ki anayasa yazma komisyonu, Allah ﷻ’nin dışında kendilerine ibadet edilen ilahlardır. Allah ﷻ’nin kitabında bunun delili Allah ﷻ’nin şu sözüdür: **“Hüküm, yalnızca Allah’ındır. O, yalnızca kendisine ibadet etmenizi emretmiştir. İşte bu dosdoğru olan dindir. Fakat insanların çoğu bilmezler.”**² Bu ayeti kerime ile anayasa yazma komisyonunun ilahlar olduğuna nasıl delil getirebilirsin?

¹ Enam: 121

² Yusuf: 40

Başlangıç olarak; Allah ﷻ bu ayetin başında “Hüküm, yalnızca Allah'ındır.” dedi. Sen bilmektesin ki “**إِنْ - in**”den sonra istisna gelirse buradaki “**إِنْ - in**”in anlamı nefyetme olur. Dolayısıyla ayetin anlamı “Hüküm sadece Allah'ındır.” şeklinde olur. Bu Arap dilinde hasrın (bir şeyi yalnızca bir şeye ait kılmanın) en üst derecesi olarak bilinmektedir. Çünkü Arap dilinde hasr yapma yöntemleri ya nefiyden sonra istisna edatının gelmesiyle olur, ya da sonra zikredilmesi gereken kelimenin önce zikredilmesi ile olur “**إِيَّاكَ نَعْبُدُ - Yalnızca sana ibadet ediyoruz**”da olduğu gibi; ya da hasr edatı olan “**إِنَّمَا - innema**” ile olur. Bu hasr yapma yöntemlerinin en üstün olanı nefiy edatından sonra istisna edatının gelmesidir. “Hüküm yalnızca Allah'ındır.” Bu, Arap dilindeki en güçlü hasrıdır.

Allah ﷻ insanlar için yasama yapma yetkisini kendisine hasretmiştir. Ayetin bu kısmına binaen, Allah ﷻ dışında-her kim olursa olsun- hiç kimsenin yasama yapması caiz değildir ve buna hakkı da yoktur. Bu, Allah ﷻ'ya has olan bir şeydir, dolayısıyla Allah ﷻ'nin dışında hiç kimsenin yasama yapma hakkı yoktur. **“Hüküm, yalnızca Allah'ındır.”** Bu, hâkimiyetin Allah ﷻ'ye has olduğunun birinci delilidir.

İkinci delil ise; Allah ﷻ'nin şu sözüdür: **“O, hükmüne hiç kimseyi ortak etmez.”**³ Yani Allah ﷻ hükümler koyar ve kimseye de bu hükümleri koymada kendisine ortak olma hakkı tanımaz.

Aynı şekilde Allah ﷻ'nin şu sözü de buna delildir: **“Hakkında ihtilaf ettiğiniz herhangi bir şeyin hükmü Allah'a aittir.”**⁴ Yani hüküm kanuna veya anayasaya ait değildir. Bilakis hacmi her ne olursa olsun ihtilaf ettiğimiz meselelerde Allah ﷻ'nin hükümlerine müracaat edilir. Bu, hâkimiyetin Allah ﷻ'ya hasredildiğinin diğer bir delilidir.

Üçüncü delil ise; Ayeti kerimeye dikkatlice baktığında istisna edatından sonra Allah ﷻ'nin yalnızca Lafza-i Celâl'i zikrettiğini görürsün; sadece **“Hüküm, yalnızca Allah'ındır.”** İstisna edatından sonra yalnızca İsm-i Celâl zikredilmiştir. Burada durmalısın. Rasûlullah ﷺ de Allah ﷻ'den tebliğ ederek yasama yapıyor değil midir? O halde bu ayette Rasûl'ün ismi niçin İsm-i Celâl ile beraber zikredilmemiştir? Niçin Allah ﷻ “Hüküm, yalnızca Allah'ın ve Rasûl'ünündür.” dememiştir. Oysa Rasûl ﷺ ismi bu yerin dışında başka yerlerde İsm-i Celâl ile beraber zikredilmiştir: Allah ﷻ'nin şu sözünde olduğu gibi: **“Mü'minler ancak, Allah'a ve Rasûlü'ne iman edenlerdir.”**⁵ **“Herhangi bir konuda anlaşmazlığa düşerseniz, onu Allah'a ve Rasûlü'ne döndürün.”**⁶ Bu yerlerde Rasûl ﷺ isminin İsm-i Celâl ile beraber zikredildiğini görürsün. Ancak **“Hüküm, yalnızca Allah'ındır.”** ayetinde Rasûl ﷺ ismi zikredilmemiştir. Oysa o da Allah ﷻ'dan tebliğ ederek yasama yapmaktadır.

Rasûlullah ﷺ'in Allah ﷻ'den tebliğ ederek yasama yaptığının delillerinden bazıları; Allah ﷻ şöyle buyurmuştur: **“Ölmüş hayvan ve kan size haram kılınmıştır.”**⁷ Bu Rabbimizin kitabında olandır. Nebimizin sünnetinde olan ise, İmam Ahmed'in ve Dârekûtnî'nin rivayet ettiğine göre Rasûlullah ﷺ şöyle buyurmuştur: **“Bize, iki ölü ve iki kan helal kılınmıştır.”**⁸ Ayet **“Ölmüş hayvan ve kan size haram kılınmıştır.”** şeklindedir. Hadis ise **“Bize, iki ölü ve iki kan helal**

³ Kehf: 26

⁴ Şura: 10

⁵ Hucurat: 15

⁶ Nisa: 59

⁷ Maide: 3

⁸ Müsned-i Ahmed: 5723 Hadisin devamı şu şekildedir: “İki ölü; balık ve çekirgedir. İki kan ise; ciğer ve dalaktır.”

kılınmıştır.” şeklindedir. O halde ayet ayrı bir yasamadır, hadis de ayrı bir yasamadır. Âlimler ﷺ bu hadisin mevkuf olduğunu söyleyeler de bildiğin gibi bu hadis için merfu’ hükmü vardır.⁹

Yine Rasûlullah ﷺ deniz hakkında şöyle demiştir: **“O, suyu temiz olan ve ölüsü helal olandır.”**¹⁰ Bu da bir yasamadır. Ancak Rasûl ﷺ ismi ayette zikredilmemiştir.

Başka bir örnek; Allah ﷻ haram kılınmış kadınları zikretmesinin sonunda şöyle demiştir: **“Bunların dışında kalanı iffetlerini koruyup zina etmemek üzere mallarınızla (mehir vererek) evlenecek kadın aramanız size helal kılınmıştır.”**¹¹ O halde ayette zikredilen kadınların dışında kalan kadınlarla evlenmek Müslüman için helaldir. Ayete binaen kişinin eşinin üzerine eşinin halasıyla veya teyzesiyle evlenmesi caizdir. Çünkü ayet, kadının üzerine halasıyla veya teyzesiyle evlenmeyi zikretmemiştir. Oysa Müslim ﷺ Rasûlullah ﷺ’in şöyle söylediğini rivayet etmiştir: **“Kadın, halasının veya teyzesinin üzerine nikâhlanmaz.”**¹² O halde bu Rabbimizin kitabında olan bir yasamadır, diğeri ise Nebimizin sünnetinde olan bir yasamadır.

Başka bir örnek; Allah ﷻ süt emzirme meselesinde şöyle buyurmaktadır: **“Sizi emziren sütannelerinizi ve süt kız kardeşlerinizi... size haram kılınmıştır.”**¹³ Rabbimizin kitabında kişiye sütannesi ve süt kız kardeşi ile evlenmesi haramdır. Süt emme meselesinde yalnızca iki sınıf haram kılınmıştır. Bu, Rabbimizin kitabında olandır. Nebimizin sünnetinde olan ise; müttefekun aleyh olan bir hadiste Rasûlullah ﷺ şöyle buyurmaktadır: **“Nesep yoluyla haram olan her şey, süt emme yoluyla da haramdır.”**¹⁴ Haramlık hususunda süt emme neseple aynıdır. O halde diğer kadınlar da haramlık hükmüne girmektedir. Oysa onlar Rabbimizin kitabında zikredilmemişlerdir. Bu da bir yasamadır, o da.

Yine Buhari’nin ﷺ rivayet ettiği bir hadis şu şekildedir: **“Rasûlullah ﷺ Hayber gününde evcil eşeklerin etlerini yasaklamıştır.”**¹⁵ Allah’ın kitabında evcil eşeklerin etlerinin haramlığını araştırmayız. Bu bir yasamadır.

Bu ayet üzerinden, Rasûlullah ﷺ’in yasamalar yaptığı bizim katımızda sabit olmuştur; bazen Kur’an’da gelen bir hükmü tahsis etmekte, bazen açıklamakta, bazen üzerine eklemeler yapmakta, bazen de Allah ﷻ’nin kitabında varid olan hükümlerin dışında müstakil bir hüküm koymaktadır. Öyleyse niçin Allah ﷻ “Hüküm, yalnızca Allah’ın ve Rasûl’ünündür.” dememiştir.

⁹ Merfu’ Hadis: İsnadı Rasûlullah ﷺ’e dayandırılan hadistir.
Mevkuf Hadis: İsnadı sahabeye dayandırılan hadistir.

Konumuza delil olarak zikredilen hadis mevkuf hadistir yani bu hadis sahabein sözüdür. Zira âlimler bu hadisi İbn-i Ömer’in söylediğini söylemişlerdir. Ancak mevkuf hadisler yani sahabein söylediği sözler, sahabein kendi içtihad edemeyeceği bir konuyu içeriyorsa o hadis merfu’ hadis hükmündedir, yani o hadis Rasûlullah ﷺ’den rivayet edilen hadisle aynı hükmündedir. Konumuza delil olarak zikredilen hadis de bu türdendir. Zira hiçbir sahabe bir şeyin helal veya haram olduğunu belirleme salahiyetine sahip değildir. Dolayısıyla İbn-i Ömer’in, bu sözü Rasûlullah ﷺ’den öğrendiği bilgiler sonucu söylediği anlaşılmaktadır.

¹⁰ Müsned-i Ahmed: 8735, İbn-i Mace: 386

¹¹ Nisa: 24

¹² Müslim: 1408 Hadisin diğer rivayeti ise şu şekildedir: “Kadınla halası veya teyzesi (nikâhta) bir arada bulundurulmaz.” Buhari: 5109, Müslim: 1408

¹³ Nisa: 23

¹⁴ Buhari: 2645, Müslim: 1445

¹⁵ Buhari: 5521, Müslim: 1941

Çünkü yasama yapma yalnızca Allah’a has olan şeylerdendir. Rasûlullah ﷺ’in bu konuda hiçbir yetkisi yoktur. Bilakis o hükümleri Allah ﷻ’den tebliğ etmektedir.

Rasûl’ümüzün yoluyla Rabbimizden bize gelen hükümler; ilk olarak Kur’an; Kur’an kaynağını tanımlayacak olursan “Lafız ve mana Allah’tandır.” dersin. Rasûlullah ﷺ’den bize kutsi hadisler gelmiştir; bunun tanımı ise “Lafız ve mana Allah’tandır.” şeklindedir. Bu; iki tanımdan birine göredir. Yine Rasûlullah ﷺ’den bize hadisler gelmiştir; bunun tanımı ise “Lafız Rasûlullah’dan, mana ise Allah’tandır.” şeklindedir.

Dolayısıyla Kur’an Allah’tandır, kutsi hadisler Allah’tandır, Nebevi hadisler de Allah’tandır. Bunun delili, ﷺ’nin şu sözüdür: **“O hevedan (kendi nefsinden) konuşmaz. O(nun söyledikleri), vahyolunmakta olan bir vahiyden başka bir şey değildir.”**¹⁶ Yine İmam Ahmed’in ﷺ rivayet ettiği hadis de buna delildir. Zira o, Rasûlullah ﷺ’in şöyle dediğini söylemiştir: **“Dikkat edin, şüphesiz ki bana Kur’an ve onunla beraber onun bir misli verilmiştir.”**¹⁷

O halde hüküm koyma ve yasama yapma Allah ﷻ’ye hasır. Rasûlullah ﷺ herhangi bir yasama yaptığında bunu Allah ﷻ’den bildirmektedir.

Rasûlullah ﷺ bile yasama yapmada müstakil olamıyorsa, anayasa yazma komisyonu hükümler ve kanunlar koymada ve anayasa yapmada müstakil olmaları için kendilerine nasıl yetki verebiliyorlar!? Allah mahlûkatından kimseye bu hakkı tanımamıştır. **“Hüküm, yalnızca Allah'ındır.”**

Bunlar ne de çok cüret ettiler ve hüküm koyma yetkisini kendilerine verdiler. Sanki onların yanında bu ayet Kur’an’dan bir ayet değil ve ayetin ibaresi sanki şu şekilde olmuştur: “Hüküm, anayasa yazma komisyonunundur.” “Allah” ismi yerine “anayasa yazma komisyonu” ismini getirip kendilerine yasama yapma yetkisi ve Allah ﷻ’nin özelliklerinden bir özelliği vermişlerdir.

O halde onlar mutlaka ilahlar olmuşlardır. Onlar nasıl olur da ilahlar olmamış olabilirler ki? Onların parmak uçlarının yazdığı -ki Allah’tan o parmak uçlarının felç olmasını diliyorum- kanunlara bakacak olursan bazı maddelerinde şöyle bir metin kullandıklarını görürsün “Nas olmaksızın hiçbir suç ve ceza yoktur. Kanunun suç olarak gördüğünün dışında kalan hiçbir eyleme hiçbir ceza yoktur. Hiç kimsenin kanunda belirlenen cezanın üzerine ekleme yapma hakkı yoktur.”

İşte bu, anayasa yazma komisyonunun İslam beldelerinde yazdıklarıdır; “Nas olmaksızın hiçbir suç ve ceza yoktur!” Yani onlar nas olarak hükümler belirliyorlar. Bu ve benzeri maddelerden anayasa yazma komisyonunun kendilerine, fiilleri birbirinden ayırt etme hakkını verdiklerini anlamaktayız. Çünkü onlar bazı fiilleri “suç” başlığı altına koymaktalar. Komisyonun suç olarak kabul etmediği hiçbir fiil suç olarak sayılmamaktadır. Herhangi bir fiile “bu fiili yapmak suçtur” dediklerinde kendilerine bu suçun cezasını belirleme hakkını da vermiş oluyorlar.

Yani onlar fiilleri suç hanesine koyuyorlar, daha sonra da bu suçlara cezalar belirliyorlar.

¹⁶ Necm: 3-4

¹⁷ Müsned-i Ahmed: 17174

Bir örnek olarak; -sınırlama olarak değil- zina -bundan Allah’a sığınırız- anayasa yazma komisyonuna göre suç mudur yoksa değil midir? Şayet “suçtur” derseler bu, bu suça ceza belirleyecekleri anlamına gelir. Ancak zinayı suç olarak kabul etmeleri için koydukları kuralları okuduğun zaman dehşete düşersin.

Koydukları bu şartlar gerçekleşince zina anayasa yazma komisyonuna göre suç olarak sayılmamaktadır. Bu şartlar Türkiye’de, Ürdün’de, Mısır’da ve Irak’ta yürürlükte olan şartlardır.

Zinanın suç olarak kabul edilmemesi için getirdikleri şartlar şunlardır:

Birinci şart: Bu işin kadının rızası ile yapılmasıdır. Kadın bu işi yapmaya razı olursa bu işin caiz olması için getirilen birinci şart gerçekleşmiş olur.

İkinci şart: Kadının baliğ olması.

Üçüncü şart: Bu işin uygun bir yerde yapılması.

Bu yasama yapanlardan, Mısırlı yasama yapanlardan-bundan Allah’a sığınırız- bu yasamayı yaptıklarında ve bu şartları zinaya uygulamak istediklerinde zinanın suç olarak kabul edilmemesi için Mısır kanununda bir madde olarak şöyle dediler: “Arabanın dokunulmazlığı tıpkı evin dokunulmazlığı gibidir.” Yani adam, kapıları ve camları kapalı olan bir arabada kadınla bu pisliği yaparsa polisin cama tıklama hakkı yoktur. Çünkü arabanın dokunulmazlığı tıpkı evin dokunulmazlığı gibidir. Bu çerçöpler bize kanunlar koymaktalar! Bu çerçöpler bize anayasalar koymaktalar!

Kadın baliğ olacak, rızasıyla olacak ve uygun bir yerde olacak. Bu şartlar gerçekleşirse ve kadın zina yaparsa kanun onu cezalandırmamakta. Çünkü anayasa yazma komisyonu, zinanın suç olarak kabul edilip edilmemesi için bu şartların gerçekleşip gerçekleşmediğine itibar etmektedir.

Dördüncü bir şart daha koydular ve şöyle dediler: Kadın baliğ olur ve uygun bir yerde kendi isteğiyle zina ederse mesleği yürütme izni olması zorunludur. Çünkü zina, anayasa yazma komisyonuna göre kendisiyle geçim sağlanan bir iştir. Kadın, bu üç şartı barındırması ile birlikte kanunen izinli olmadan bu suçu işler ve zina karşılığında para alırsa kanun onu cezalandırmaktadır. Zina yaptığı için değil, bilakis kanunen izinli olmadan para kazandığı için. Çünkü iznin belli başlı kuralları ve şartları vardır; kadının kendisini sağlık bakanlığına göstermesi gerekmekte. Sağlık bakanının o kadının bulaşıcı hastalıklardan arınmış olduğuna onay vermesi gerekmekte. Sonra güvenlik bölümünün buna onay vermesi gerekmekte, çünkü o kadın onlar için casus olacak. Sonra da belediyenin uygun yer seçiminde onay vermesi gerekmekte. Bunlar nasıl olurda “ilahlar” olmamış olabilirler!? Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: **“Zina eden kadın ve zina eden erkekten her birine yüzer celde vurun.”**¹⁸ Bu, Rabbimizin yasasıdır. Az önce senin için zikrettiğim ise anayasa yazma komisyonunun yasasıdır.

Onlar yasamada bulundukları sürece onlar ilahlardır.

¹⁸ Nur: 2

Burada ikinci bir madde daha var. Müslüman kardeşim! Anayasa yazma komisyonunun Allah’a karşı cüretkârlığına dikkat et. Bu madde Irak yasasının müsveddesinde vardı. Bu maddeyi temize çekerken kaldırdılar. Madde şu şekilde idi: “Yasama meclisi bir yasamada bulunduğunda, bu yasa-hangi cihetten olursa olsun- başka bir yasayla çelişmesi durumunda her türlü yasadın üstündür.” Bildiğin gibi “yasama meclisi” ile kastedilen; yasama meclisi diye isimlendirilen parlamento üyeleridir.

Anayasa yazma komisyonu parlamentoya yasama yapma hakkı vermiştir. Dört sene içerisinde yeni bir mesele ortaya çıkarsa parlamento üyelerinin yasama hakkı vardır. Bu durumda bir yasama yaptıklarında bu yasama başka bir yasama ile çelişirse, onların yaptıkları bu yasama hiçbir istisna olmaksızın hangi cihetten olursa olsun diğer yasamadan üstündür. Yasama meclisi bir yasamada bulunduğunda, bu yasa-hangi cihetten olursa olsun- her türlü yasamadan üstündür.

“Hırsızlık yapan erkek ve hırsızlık yapan kadının ellerini kesin”¹⁹ Bu, Rabbimizin yasasıdır. Şeytanın dostları olan anayasa yazma komisyonunun yasası ise; “Hırsızlık yapan erkek ve kadını hapsedin.” şeklindedir. O halde burada bir çelişme vardır. Peki, kimin yasası üstün olacak? Kesin olarak hapsedme hükmü el kesme hükmüne üstün olacaktır, çünkü onlar “hangi cihetten olursa olsun” dediler ve Allah’u Teâlâ için hiçbir hak bile tanımadılar. İşte bunlar ilahlardır.

Ayeti tamamlayalım: **“Hüküm, yalnızca Allah’ındır.”** Ayetin devamı: **“O, yalnızca kendisine ibadet etmenizi emretmiştir.”** “تَعْبُدُوا - ibadet etmenizi” kelimesi; “itaat etmenizi” anlamındadır. Çünkü ibadetin anlamlarından bazıları; itaat etmek, boyun eğmek ve zelil olmaktır. Bunun delili Adiy’in ﷺ hadisinde mevcuttur. O, Rasûlullah ﷺ’in yanına boynunda haç varken gelince Rasûlullah ﷺ ona Allah ﷻ’ın şu sözünü okudu: **“Onlar, Allah’ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rabler edindiler.”**²⁰ O da “Ey Allah’ın Rasûlü! Bizler onlara ibadet etmiyorduk.” dedi. Rasûlullah ﷺ de şöyle dedi: **“Onlar size haramı helal kılıyor ve siz de onlara itaat etmiyor muydunuz? Onlar size helali haram kılıyor ve siz de onlara itaat etmiyor muydunuz?”** O da “Evet” dedi. Rasûlullah ﷺ de şöyle dedi: **“İşte bu, sizin onlara ibadet etmenizdir.”**²¹

“O, yalnızca kendisine ibadet etmenizi emretmiştir.” İbadet emri hâkimiyetin akabinde geldiği için, Allah’ın şeriatının dışında hiçbir şeye muhakeme olmanın caiz olmadığını anlamalısın. **“O, yalnızca kendisine ibadet etmenizi emretmiştir.”** Yani sana yalnızca onun şeriatına muhakeme olmanı emretmiştir.

Ayetin üçüncü kısmı: **“İşte bu dosdoğru olan dindir.”** “الْقِيم - dosdoğru” kelimesi; kendisinde hiçbir eğrilik bulunmayan dosdoğru anlamındadır. Hâkimiyetin Allah’a ait olduğunu onaylayan ve Allah’ın şahitliğiyle Allah’ın şeriatına muhakeme olan kişi kendisinde hiçbir eğrilik bulunmayan dosdoğru din üzeredir. **“İşte bu dosdoğru olan dindir.”**

Sonra ayet Allah ﷻ’ın şu sözüyle sonlandırıldı: “Fakat insanların çoğu bilmezler.” Neyi bilmezler? Ayette zikredilen üç hakikati bilmezler:

¹⁹ Nur: 2

²⁰ Tevbe: 31

²¹ Hadis zayıftır. Ancak müfessirler bu ayetin itaat şirki hakkında olduğunu söylemişlerdir.

- Hâkimiyetin Allah ﷻ'ya has olduğunu bilmezler.
- Muhakemenin yalnızca Allah'a olması gerektiğini bilmezler.
- Bu dinin dosdoğru olan din olduğunu bilmezler.

“Fakat insanların çoğu bilmezler.” Sen bilmektesin ki-hâşâ- Rabbimizin kelâmı gerçekte çelişmez. Bu kısmı; **“Fakat insanların çoğu bilmezler.”** kısmını gerçekte araştırırsan şu alttaki sonuç ortaya çıkacaktır:

Şuan benim bildiğim son istatistiklere göre yeryüzünün nüfusu 7,5 milyardır. Bunlardan 6.25 milyarı Müslüman değiller. O halde bunlardan hiçbiri hâkimiyetin Allah'a ait olduğunu bilmiyor, bunlardan hiçbiri muhakemenin yalnızca Allah'a olması gerektiğini bilmiyor. Bunlardan hiçbiri bu dinin dosdoğru olan din olduğunu bilmiyor.

Bunları bir kenara bırakıp İslam adı altında olan 1,25 milyara gelersen, acaba bunlardan kaç bu hakikati bilmektedir? **“Hüküm, yalnızca Allah'ındır. O, yalnızca kendisine ibadet etmenizi emretmiştir. İşte bu dosdoğru olan dindir. Fakat insanların çoğu bilmezler.”** Onların bu üç hakikati bilmemeleri, riddete düştükleri zaman kendilerine riddet isminin verilmesine engel değildir.

O halde ey kardeşler! Anayasa yazma komisyonu Allah ﷻ'nin dışında kendilerine ibadet edilen ilahlardır. Çünkü onlar Allah ﷻ'nin özelliklerinden bir özelliği kendilerine vermişlerdir.

Allah sağ bırakır ve işimizi kolaylaştırırsa konunun devamı vardır. Allah sizi hayırla mükâfatlandırsın ve sizde bereket kılsın.

İkinci Dersin Sonu

İtaat Şirki

2. Ders

شرك الطاعة

